

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobce: **M. H. T.**, narozený X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2025, č. j. MV-55203-4/SO-2025,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě se přiznává odkladný účinek.**
- II. Žalobci se ukládá povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2025, č. j. MV-55203-4/SO-2025, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 14. 2. 2025, č. j. OAM-37082-12/DP-2024, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia, neboť žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
2. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). K tomu žalobce uvedl, že na území České republiky pobývá již více než dva roky a vybudoval si zde zázemí, přičemž se aktivně věnuje studiu. V průběhu svého pobytu na území se též oženil s T. V. V., narozenou X, se kterou sdílí domácnost. V případě, že žalobě nebude přiznán odkladný účinek, tak žalobci dle jeho tvrzení hrozí nucené vycestování a přerušování rodinných vazeb na území České republiky. Výkon napadeného rozhodnutí by pak pro žalobce znamenal nepřiměřeně závažné důsledky, které by nebylo možno napravit.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby soud předmětné žalobě odkladný účinek nepřiznal. Konstatoval, že ve věci nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

účinku spočívající v nenahraditelné újmě, neboť taková újma žalobci v daném řízení nemůže vzniknout – resp. připomněl, že se nejedná o správní vyhoštění žalobce. Současně žalovaný uvedl, že žalobce na území nepobývá dlouhou dobu, přičemž samotná nutnost jeho vycestování bez dalšího neznamena nenahraditelnou újmu. Podle názoru žalovaného je poté na žalobci, jak si dále uspořádá jeho osobní a rodinný život, jelikož to byl pouze on, kdo svou procesní pasivitou způsobil, že jeho pobytovou žádost nebylo možné věcně projednat.

4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
6. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.

7. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoliv o žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky až v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky (srov. např. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2019, č. j. 5 Azs 36/2019-25, ze dne 28. 1. 2021, č. j. 5 Azs 388/2020-38, a ze dne 10. 3. 2021, č. j. 10 Azs 40/2021-35). Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým bylo zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia, je schopno mu způsobit újmu, neboť neprodloužením doby platnosti tohoto povolení žalobce ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen ho opustit. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon žalobou napadeného rozhodnutí je schopen s ohledem na charakter souzené věci žalobci způsobit újmu.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se týká toliko žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Lze jistě souhlasit s tím, že je ve veřejném zájmu, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří řádně disponují platným pobytovým oprávněním. Soud zároveň nijak nepředjímá správnost skutkových zjištění správních orgánů, neboť tato otázka je předmětem žalobních námitek. Při hodnocení podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě proto soud nemůže brát v potaz to, zda byly dány důvody pro zastavení řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia, neboť tím by současně předjímal závěry rozhodnutí ve věci samé. V této fázi řízení tedy lze konstatovat, že z napadeného rozhodnutí nevyplývají skutečnosti, které by svědčily o tom, že by další pobyt žalobce na území České republiky byl v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V porovnání s újmou, která žalobci hrozí, se tak nejedná o nepřiměřené narušení důležitého veřejného zájmu, pokud žalobce bude moci na území České republiky setrvat do doby, než soud o jeho žalobě rozhodne.
10. Podstatné v tomto ohledu je i to, že ani žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě neuváděl žádné okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že pro ochranu veřejného zájmu je zcela nezbytné, aby žalobce urychleně opustil území České republiky. Nutno v tomto kontextu též podotknout, že podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v

mezidobí odpadly. Poukáže-li tedy žalovaný na takové okolnosti následně, může soud toto usnesení, jímž byl žalobě přiznán odkladný účinek, zrušit.

11. S ohledem na shora uvedené tak soud výrokem I. usnesení podané žalobě přiznal odkladný účinek.
12. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
13. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **7849000925**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 18. června 2025

Mgr. Radim Kadlčák v. r.
samosoudce